NAGYMAROS

Ára: 150Ft

2022. január
1. szám

POLGÁRVÁROS KIRÁLYI PANORÁMÁVAL
Nagymaros Város Önkormányzatának Hivatalos Lapja

Emléknap a málenkij robotra elhurcoltak tiszteletére

Tisztelettel és szeretettel várjuk az áldozatokra emlékezőket, hozzátartozókat, és mindazokat, akik együtt éreznek az elhurcoltakkal.

Január 7. 6:45 Koszorúzás a Király utcai emléktáblánál a málenkij robot gyalogtúrára indulókkal

Január 16. 9:30 Megnyitó - Szentmise
Köszöntőt mond: Heinczinger Balázs, polgármester
Megemlékező beszédet mond:
Dr. Rétvári Bence, országgyűlési képviselő
Celebrál: Dr. Beer Miklós, a Váci Egyházmegye nyugalmazott püspöke, Dr. Csáki Tibor plébános atya
Helyszín: Nagymarosi Római Katolikus Templom

11:00 Koszorúzás
Helyszín: Monsberger tér
(Kérjük, koszorúzási szándékát előre jelezze a 06202333974-es telefonszámon!)

12:00 Fogadás – emlékünnepség – kiállítás – konferencia
Helyszín: művelődési ház (Fő tér 14.)

A rendezvény szervezői:
Nagymaros Város Önkormányzata,
Nagymarosi Német Nemzetiségi Önkormányzat

Támogató: Miniszterelnökség Egyházi és Nemzetiségi Kapcsolatokért Felelős Államtitkársága

Az megemlékező szent mise kültéren a Monsberger téren is követhető.
Védettségi igazolvány a művelődési házban kötelező!
A rendezvényen résztvevők elfogadják, hogy róluk kép és-videófelvétel készülhet!

TARTALOM

- 2022-es fejlesztések

FEJLESZTÉSEINK 2021-2022
Fejlesztési cél
Kerékpárút
Strand fejlesztés II.
Illegális hulladéklerakók felszámolása
Egészségház felújítása
Első völgy utca vis maior
Művelődési Ház vizesblokk
Polgármesteri Hivatal felújítása

3

- E-hulladék gyűjtés

7

- Iskola

8-9

- Málenkij robot

11-13

Végre koncert!

A lakosságból akkor válik közösség, ha vannak közös élmények. Az előadóművész akkor érzi magát jól, ha van közönsége. Most az Advent meghozta ezt az élményt mindkét félnek: december 11-én a nagymarosi „zeneközösségek”, a két kórus és a két fúvós együttes közös esti koncerttel lepte meg az érdeklődőket a művelődési házban, aki pedig nem fért be, az a műhváz előtti kivetítőn nézhette, hallgathatta az eseményt, hozzá forró italt kortyolva.

Mándli Kati szép gondolatokkal emlékezett meg az adventről és konferálta az eseményt. Elsőként az „utánpótlás”, az ifjú fúvósok léptek fel, nagy meglepetést okozva profi előadásukkal. Külön öröm, hogy ilyen sok iskolás választja a közös zenélést, ezzel jó útravalót kapnak egész életükre. **Újvári Gábor** remek pedagógiai érzékkel szólítja meg őket és keres számukra is élvezetes darabokat. Talán ő volt az est legünnepeltebb alakja, mert a Dunakanyar fúvósegyüttes is színvonalas programot nyújtott (mint mindig), és ő hangolta össze a két kórus és a zenekar közös fellépését is.

Remek hangulatot teremtett a férfikar karácsonyi dalokból álló válogatása, valamint a vegyes kar zenekari kísérettel. Ünnepi lelkesedés hatotta át a közönséget is, az előadókat is Gazzani, a 20. századi olasz zeneszerző Adeste Fideles c. jól ismert zeneműve, de igazán felemelő karácsonyi hangulatba az est záró blokkja, a legszebb magyar karácsonyi énekek közös előadása ringatott. Még azt is szinte elfelejtettük, hogy a háttérben a kopár falakra egy szegényes fenyőág sem került, csupán jelzésére annak, hogy hamarosan itt a karácsony. A szimbólumok fontosak, de a karácsony akkor is eljön. TTM Fotók: Etienne van Autreve

Tisztelt Nagymarosiak, Kedves Barátaim!

Elbúcsúztattunk egy olyan évet, amely minden túlzás nélkül nevezhető történelminek. 2020/21 fordulóján aligha gondoltuk volna, hogy lesz furcsább, nehezebb esztendő a mostani generáció életében, mint az volt. Aztán jött 2021.

A nehézségek közepette mégis volt ebben a kifordult esztendőben annyi szépség, közösen megélt öröm, hogy érdemes legyen beszélni róla.

Mindenekelőtt engedjék meg, hogy köszönetet mondjak minden nagymarosi polgárnak, hogy hitével, reményével, és véleményével segítette városunkat vagy színesítette annak közéletét. Hálás vagyok azoknak is, akikkel nem értettem egyet, de megtiszteltek bizalmukkal, és megosztották velem gondolataikat. Fontosnak tartom elmondani, hogy a személyes beszélgetésekre mindig nyitott vagyok, de elvárom a partnerséget, a becsületes és nyílt vitát. Továbbra sem kenyerem a gáncsoskodás, a mindig és mindenben ellentmondás, többre tartom az összefogást, mint a széthúzást. Tisztelem és megfontolom a mások véleményét, de Nagymaros polgármestereként a döntéseket nekem kell meghoznom legjobb belátásom és hitem szerint.

Volt minek örülnünk ebben a nehéz évben is. Felújítottuk az Egészségházat, és az év utolsó napjaiban nagyszerű hír is érkezett: kaptunk fedezetet a bútorok lecserélésére is. Elkészült a városunkon áthaladó kerékpárút, és megújult a strand is. Felszámoltunk egy sor illegális hulladéklerakót. Itt jegyezném meg, hogy mindannyiunk felelőssége az, hogy környezetünket tisztán tartsuk, így kérek mindenkit, hogy fokozottan ügyeljen saját portájának környékére.

Bár a különféle rendezvényekre érvényes szabályok a járvány miatt év közben folyton változtak, mégis sikerült megtartani a Szent István napi Borünnepet, valamint a Kittenberger Kálmán emléknapot. Amennyiben 2022 lehetőséget ad rá, és miért ne adna, szeretnénk folytatni a sort egy testvértelepülési találkozóval.

2022-ben nagy feladatok várnak ránk. Rögtön az év elején neki kell fognunk a művelődési ház vizesblokkjának felújításához, és ugyanitt a tetőhéjazat cseréjéhez is.

A polgármesteri hivatal is erősen rászorul már egy rekonstrukcióra, idén ennek is nekilátunk. Lépésről lépésre haladunk a tornaterem ügyében is és le fogjuk cserélni az iskola nyílászáróit.

Rengeteg tervünk van még, a lehetőségekhez mérten beadunk új pályázatokat, és folyamatosan figyeljük a lehetőségeket.

Van azonban egy olyan ügy, amely minden beadott pályázatnál, elnyert forintnál fontosabb és én 2022-ben ebbe szeretném a legtöbb energiát fektetni: ez pedig az, hogy Nagymarosból újra együtt gondolkodni és cselekedni képes közösség váljék.

Van egy francia szó, úgy írják: „tranquillité". Szabad fordítása szerint ez annyit tesz: nyugalom. A köznyelvben azonban sokkal többet értenek alatta a franciák. Valami olyasmit, hogy olyan nyugalom, amelyből hiányzik a felforgatásra való szándék. Ezt az állapotot volna jó elérni. Talán kezdjük családjainkban, baráti társaságainkban, hogy aztán megjelenhessen kisközösségeinkben és az egész városban is. Hiszem, hogy együtt sokra vihetjük. Ennek szellemében kívánok boldog új esztendőt, amelyben mindig és mindenek felett: Nagymaros közös ügyünk!

Heinczinger Balázs polgármester

FEJLESZTÉSEINK 2021-2022		
Fejlesztési cél	Támogatás összege	Státusz
Kerékpárút	43 332 560 Ft	Elkészült
Strand fejlesztés II.	18 810 000 Ft	Elkészült
Illegális hulladéklerakók felszámolása	3 751 250 Ft	Elkészült
Egészségház felújítása	88 914 147 Ft	Elkészült
Első völgy utca vis maior	32 626 000 Ft	2022
Művelődési Ház vizesblokk	28 824 598 Ft	2022
Polgármesteri Hivatal felújítása	49 999 496 Ft	2022
Kittenberger Kálmán Általános és Alapfokú Művészeti Iskola tornaterme	783 000 000 Ft	2022-2023
Művelődési ház tetőszerkezetének rekonstrukciója új héjazattal, a megújult Egészségház bútorzatának korszerűsítése, tornaterem-építéshez szükséges telkek megvásárlása	82 602 203 Ft	2022
Kittenberger Kálmán Általános és Alapfokú Művészeti Iskola nyílászáróinak cseréje	50 000 000 Ft	2022
	1 181 860 254 Ft	

RENDEZVÉNY TÁMOGATÁSOK 2021-2022		
Szent István Napi Borünnep	6 000 000 Ft	Megrendezve
Kittenberger Kálmán Emléknap	2 000 000 Ft	Megrendezve
Testvértelepülési találkozó	2 000 000 Ft	2022
	10 000 000 Ft	

ÚJ PÁLYÁZATI LEHETŐSÉGEK	
Önkormányzati épületek energetikai korszerűsítése	Beadás alatt
Külterületi helyi közutak fejlesztése	Beadás alatt

A tavaly váltott parkoló bérletek 2022. január 15-ig érvényesek. Az új bérletek ára nem változott, 2.500 Ft/félév, megváltható az önkormányzatnál a hivatalos munkaidőben.

ADVENT

Az idei évben az advent kicsit más volt, mint eddig. Négy vasárnapon, az esti mise előtt városi gyertyagyújtás is volt a Szent István és Gizella szobra alatt felállított adventi koszorún.

Minden vasárnapért más volt a lelki felelős, az elsőt a **Német Nemzetiségi Önkormányzat,** annak elnöke **Ivor Andrásné** fogta össze. Énekeltek az óvodások, köszöntőt mondott az aznapi házigazda és **Csáki Tibor atya**, vers és fúvós kvartett hangolt a várakozás időszakára. A templomtól a a Molnár utcáig villany füzérrel díszítették az utat, kürtőskalács, mézeskalács illat jelezte a karácsony közeledtét. Köszönet **Ormándy Nórának**.

A harmadik vasárnapon az iskola növendékei szavaltak adventi verseket és a Deo Gratias kórus énekelt. **Heincz Boglárka**, **Horváth Adél**, **Nagy Lili**, **Horváth- Arany Benedek**, **Szlávik Zsuzsanna** és **Belényesi Zsuzsanna** szavaltak a nagyok közül, a kisebbek közül **Kosztra Júlia, Turjányi Anna** és **Lénárt Tünde**. Ők egy nappal korábban vállalták a feladatot, mert sokan karanténba kerültek, helyettük ugrottak be. **Zachár Luca** és **Zoller Panni**

Aranyosi Ervin: Advent - harmadik gyertya című versét mondták el, valamint **Mészáros Dorinával** Juhász Gyula: Karácsony felé című versét szavalták.

A második gyertyagyújtás elmélkedését **Kéri Ákos református lelkészünk** vezette, aki szorgalmazta a belső megtérést, az elcsendesedést, mert tapasztalat, hogy a mókuskerék körforgásából nehezen tudunk kilépni. Ha folyamatosan a külső dolgokra fókuszálunk, akkor elcsökevényesedik a belső világunk, nem lesz önismeretünk, megromlanak emberi kapcsolataink, nem tudunk odafigyelni az emberek apró, lelki rezdüléseire. Erre a kérdésre mindannyiunknak válaszolni kell az idei adventben: mi van bennem, eljött-e már Jézus az én szívembe? Ennek a személyes kapcsolatnak a megélését kívánta elmélkedésében Kéri Ákos. A református kórus éneke zárta az ünnepi megemlékezést.

Az utolsó vasárnapon 17 órakor kezdődött a Mindenki karácsonya, ahol a Női Kar egy gyönyörű népdalfeldolgozást énekelt, *Kimenék én ajtóm elejibe* című. Óvodások énekeltek, fúvós kvartett muzsikált, azt követően meggyújtották az adventi negyedik gyertyát, **Csáki Tibor atya** elmélkedése zárta az estét.

A karácsonyi készülődés jegyében adventi koncertet adott a katolikus templomban a Vác Civitas vonósnégyes december 18-án, szombaton.

Műsorukon Corelli: Karácsonyi Concerto Grosso Op. 6. és Bach: Szvit No.3 vonósnégyes átiratát játszották. A négy fiatal művész: **Berényi Zsuzsa** 1. hegedűn, **Buzási Diána** 2. hegedűn, **Bencze Mariann** brácsán és **Lévai Antal** csellón elkápráztatta játékával a nagymarosi és a környék zenére éhes hallgatóságát. Köszönettel tartozunk a művészeknek, nagyon szép estét szereztek nekünk.

Az utolsó közös adventi feltöltődés az 1997-ben alakult Misztrál együttes december 23-án adventi koncertje volt, amit online is megtekinthetett az érdeklődő közönség. Régiónk dalnokai, **Heigl László** (nagybőgő), **Heinczinger Miklós** (furulya, klarinét, doromb, ének), **Pusztai Gábor** (ütőhangszerek), **Tóbisz Tinelli Tamás** (gitárok, ének), **Török Máté** (cselló, gitár, mandolin, koboz, ének) újra ünnepi hangulatot, emelkedett zenei élményt adtak a magyar népzenei hagyományokon, világzenei irányzatokon nyugvó, sajátos Misztrál-hangzású muzsikájukkal. A templom zsúfolásig megtelt, hiszen a már 10 éves múltra visszatekintő adventi hangverseny tavaly a pandémia miatt üres templomban, csak online formában volt hallható és látható. Most élőben elmélkedhetett, imádkozhatott a közönség a megzenésített versek átélésével. Köszönet érte!

Lámpás

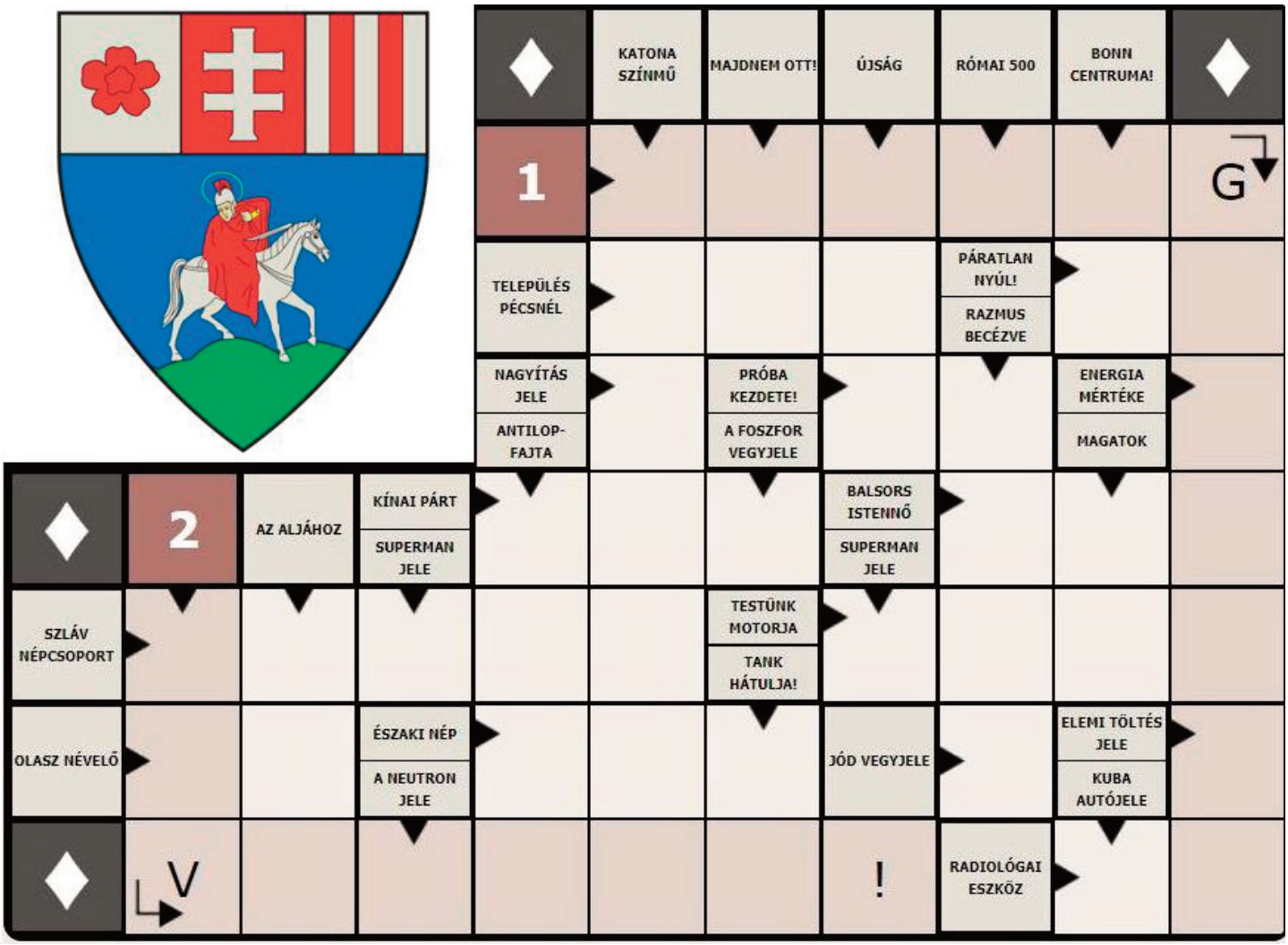

**„A decemberi Nagymaros újságban megjelent rejtvény megfejtése: ÁLDOTT, BÉKÉS ÜNNEPEKET.
A helyes megfejtők közül kisorsoltuk a szerencsés nyertest: HONTI MIHÁLYNÉ. A Vitalitás Biobolt 5000 Ft-os ajándékutalványát nyerte, melyet az üzletben levásárolhat. Gratulálunk a nyertesnek!
A januári rejtvény megfejtői között Nagymaros Város Önkormányzatának ajándékcsomagját fogjuk sorsolni.
A megfejtéseket január 25-ig várjuk a Polgármesteri Hivatal postaládájába névvel, elérhetőséggel."**

A Német utca-Dózsa György út sarkán álló kereszt eredetileg a vasút alatt, a Szobi utca-Millennium sor sarkán, a néhai Hegedűs pék háza mellett állt (az épületet útépítés miatt lebontották). A keresztet 1929 tavaszán helyezték át a mostani helyére. A kis kerítéssel körbevett, fehér mészkőből készült, 3 méter magas kereszt viszonylag jó állapotban van. Korpusza fémből készült. A puha mészkőbe vágott szép betűk sajnos az időjárás viszontagságai miatt erősen kopottak. Felállítását annak idején többen támogatták, valószínűleg egy környékbeli esemény emlékére. A felállítás indoka nem ismert, de érdekes, hogy időpontja megegyezik (március 19.) a fehérhegyi keresztével. Sok és jelentős esemény szemtanúja volt ez a kereszt is.Ennél a saroknál állt az úrnapi körmenetek negyedik oltára, és itt vonultak el több alkalommal a hadi események gyalogos és gépi alakulatai is. Felirata:

**DIESES KREUTZ
- ist zur -
EHRE GOTTES
von mehrere Mitglieder
durch freiwillige spender
errichtet worden
den 19 Marz 1887**

**Ezt a keresztet
Isten dicsőségére,

több tag által,
önkéntes adománnyal
emeltették
1887. március 19-én.**

Munkatársakat keresünk - elképzelések a Maros Kft. megújulásának lehetőségeiről

Az önkormányzat egyik legfontosabb, saját tulajdonú cége a Maros Kft. A társaság feladata a temetkezési szolgáltatások mellett a város utcáinak, tereinek tisztán és rendezetten tartása. Hozzánk tartozik nem csak az egyedi szemétszállítás - melyhez különböző méretű konténereket szállítunk ügyfeleinknek -, de az utak hómentesítése is, melyet szintén az önkormányzat megbízásából végez. A Maros Kft.-vel szemben támasztott követelmények mind az önkormányzat, mind a lakosság részéről évről-évre növekednek, fontos elvárás, hogy munkánkat egyre magasabb szinten végezzük. Ami pár éve még elégséges volt, az mára már kevés. Az általunk végzett munka magasabb szintre emeléséhez viszont több feltételen is javítani kell a jövőben.

Amikor jelentkeztem a vezetői pozíció betöltésére, nagyon sok tervem és elképzelésem volt, ami a város és a Kft. javára válna. Már az első napokban kiderült, terveimből sok mindent el kell engedjek. Ennek oka elsősorban finanszírozási és a cégnél foglalkoztatott kollégák adott létszáma, ami már nem tesz lehetővé többlet feladat ellátást a vállaltakon felül. Amiket már így is nagyon sok túlórával és ki nem vett szabadságok mellett teljesítünk. A fejlesztési anyagi háttér megteremtéséért és a fizikai létszám növelése érdekében tett törekvéseim sajnos eddig nem jártak sikerrel, pedig úgy érzem, mindent megtettem annak érdekében.

A MAROS KFT. KERTÉSZ, GÉPKEZELŐ, ÉS SEGÉDMUNKÁS ÁLLÁSLEHETŐSÉGEKET KÍNÁL!

VÁRJUK AZOK JELENTKEZÉSÉT, AKIK FŐÁLLÁSBAN SZERETNÉNEK TENNI NAGYMAROSÉRT!

A másik nagyon komoly gondunk, hogy a gépeink, berendezéseink elavultak, komoly beruházásra van szüksége a Kft-nek, hiszen évek óta ezen a téren semmiféle fejlesztésre nem volt lehetőségünk. Továbbra is keressük, hogy milyen forrásokból tudjunk majd a jövőben gépparkunkat fejleszteni.

Polgármester úrral folytatott egyeztetéseim alapján az is elképzelhető, hogy nem csak pályázati pénzekben, hanem rendkívüli, egyedi forrásokban is bízhatunk, hiszen Nagymaros esetében Magyarország egyik legfontosabb turisztikai régiójáról, a Dunakanyarról van szó!

Az előre nem tervezett, jelentős többletkiadások miatt – ami leginkább elöregedő gépeink szervizelését jelenti -, gazdaságilag még stabilan állunk. Természetesen továbbra is mindent megteszünk a városért és a lakosságért. Kérem, hogy továbbra is vegyék igénybe szolgáltatásainkat!

A Maros Kft. munkáját többször segítették lakossági összefogással. Köszönetet mondanék mindenkinek, aki időt és energiát nem kímélve azon dolgozott, hogy szebbé tegyük környezetünket, utcáinkat, a Duna-partot, és megköszönöm a fáradozásukat azoknak, akik a temetőt segítették megszépíteni. További együttműködésükre a jövőben is számítunk.

Szeretetben gazdag, boldog új esztendőt kívánok mindenkinek!

Marschall Márk, a Maros Kft. vezetője

JANUÁR 14-15-ÉN (PÉNTEK - SZOMBAT) LESZ A LAKOSSÁGI ELEKTRONIKAI HULLADÉKGYŰJTÉS

ELEKTRONIKAI HULLADÉKGYŰJTÉS

- Értesítjük a Lakosságot, hogy ismét megszervezésre kerül az elektronikai hulladékgyűjtési akció!
- Tervezett időpontja: 2022. január 14. (péntek) 8.00-15.00 és 2022. január 15. (szombat) 8.00-12.00 közötti időben
- Helyszíne: Maros Kft. udvara (Rákóczi út 37.)

A következő hulladékokat vesszük át:
Minden olyan berendezést átveszünk, ami elektromos árammal működik (hűtő, fagyasztó, televízió, bojler, mosógép, porszívó, elektromos konyhai berendezések, számítógépek, nyomtatók, fénymásolók, telefon, rádió, video berendezések, elektromos kerti gépek, barkácsgépek, világítás armatúrák, játékkonzolok).

Sajnos a következő hulladékokat nem tudjuk átvenni: orvostechnikai eszközök, földfém kábel, ipari alu-kábel, koax kábel, radioaktív berendezések, fénycsövek, autó akkumulátor, napelem.

Mikulás Kupa a Puer Regius Történelmi Íjász Sportkörben

Egy kis mesevilág költözött december elején a Szent Imre téri pince boltíves falai közé néhány órára. Már a belépéskor érezték a gyerekek, hogy az aznapi edzés más lesz, mint a szokásos.

Mindenhol Mikulás csomagok függtek a pincében, jelezve az aktuális jeles napot. Piros sapkák vezették a szemüket a különleges célra, ami nem más volt, mint a Mikulás zsákja – sőt a zsákon lévő folt volt a cél a legjobbaknak. Igazi ünnepi kihívás volt az íjászoknak, nagyon lelkesen próbálkoztak is. Ám a koncentrációjukat még tovább növelte, mikor megtudták, hogy minden találat ajándékot, édességet ér. Na ezek után csak úgy záporoztak a jobbnál jobb találatok a zsákra. Igazi felszabadult örömíjászat vette kezdetét, vidám és önfeledt délután volt! Köszönjük Mikulás.

Sutus-Juhász Tünde
íjászoktató

RAJZVERSENY

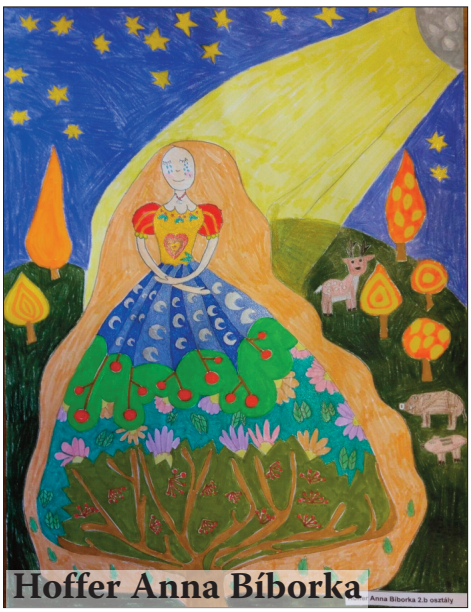

A Visegrádi Áprily Lajos Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola idén is meghirdette versmondó- és rajzversenyét a szokásos Április napok keretében. A járványhelyzet miatt idén online versmondó verseny bolygatta meg a megszokott rendet, de a rajzverseny esetében csak a kiállítás megnyitóról kellett lemondanunk.

Iskolánk diákjai szép számban képviselték magukat a versenyen, számos gyönyörű alkotás született. Idén Áprily Lajos és más költők őszi témájú verseire készítettek a gyerekek rajzokat és festményeket. A megjelölt 4 korcsoportból 2-ben képviseltettük magunkat. Mind a két korcsoportban készültek helyezést érő alkotások. Az 1. korcsoportban **Hoffer Anna Bíborka** 2.b osztályos tanuló III. helyezést, a 3. korcsoportban **Várkonyi-Nickel Róza** 6.b osztályos tanuló II. helyezést ért el. A 2. korcsoportban **Dobos Szaffi** 6.a osztályos tanuló különdíjban részesült. Köszönjük a lehetőséget a Visegrádi Áprily Lajos Általános Iskolának és gratulálunk a verseny minden résztvevőjének, a diákoknak további sikereket kívánunk!

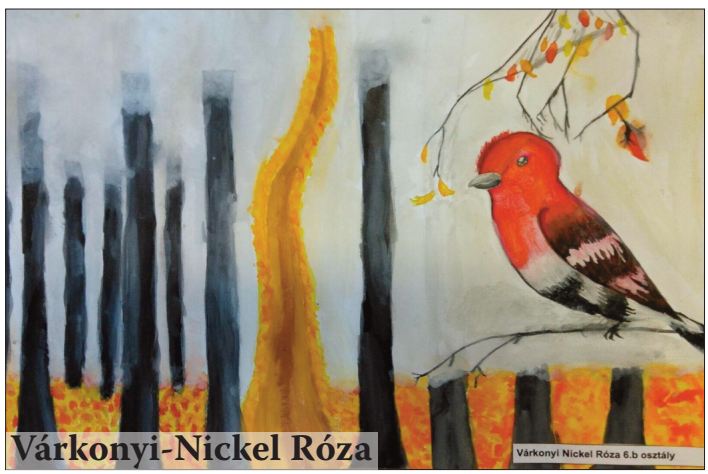

A 10 LEGSZEBB SZÓ NYOMÁBAN...

A magyar nyelv napjáról az idén is megemlékeztünk az iskolában. Kosztolányi Dezső ötletéhez nyúlva, megszavaztattuk az iskola tanulóit, hogy ők melyik 10 szót tartják a legszebbnek a magyar nyelvben.

Első körben mindenki megalkotta a saját 10-es listáját, aztán ebből megszülettek az osztályok listái, majd az így összegyűlt körülbelül 100 szóra adhatta le a voksát minden diák és tanár. A szavak kikerültek a folyosó egyik faliújságjára, s az alatta lévő urnába dobták a szavazatokat. Az élmény és a végeredmény is szívmelengető volt. Tobzódtunk a szebbnél-szebb hangzású magyar szavakban, a szünetekben arról vitatkoztak a gyerekek, hogy kinek mi a kedvence, mi alapján döntött. Köszönjük az ötletgazdának, a szervezőknek, és neked MAGYAR NYELV. Íme a nagymarosi iskolások 10-es listája!

1. SPORT
2. KARÁCSONY
3. CSALÁD
4. ALMA
5. MANGALICA
6. PALACSINTA
7. ANYA
8. BARÁTSÁG
9. SZELLŐ
10. SZERETET
11. SZERELEM

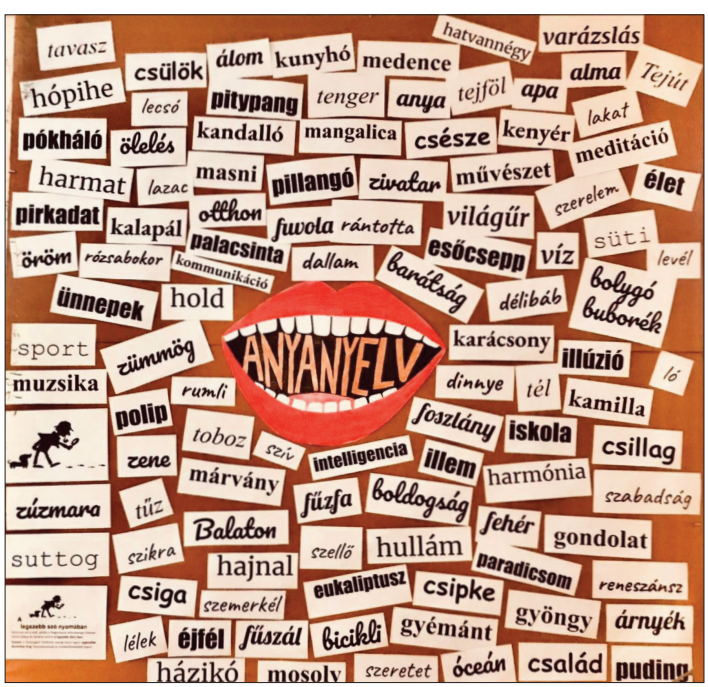

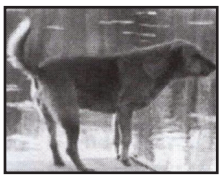

Állatvédő sorok

MÁTÉ BAZÁR - ADOMÁNYGYŰJTŐ NAP

Minden évben igyekszünk megtartani a szokásos adomány gyűjtő napunkat. Idén a vírus helyzet ellenére szerencsére sikerült megrendezni, hiszen a tavalyi elmaradt.

Ezúton is szeretnénk megköszönni minden kedves állatbarátnak a felajánlásokat és az adományokat, mindenkinek, aki segítséget nyújtott az esemény lebonyolításában. Közel 65.000,- Ft-ot sikerült összegyűjteni, melynek nagy részét a tavaszi ivartalanítási akcióra tudjuk fordítani. Sajnos nem lehet elégszer felhívni a figyelmet az ivartalanítás fontosságára. Nap mint nap látunk csatangoló állatokat Nagymaros utcáin, és ez a tüzelési időszakban csak hatványozódik. A menhelyek rendre megtelnek tavasszal és ősszel kiskutyákkal, kiscicákkal, rengeteg állat kerül utcára. De ha kicsit is odafigyelünk és időben megtesszük a szükséges lépéseket, nagyon sok szenvedéstől kímélhetjük meg kedvenceinket. Nagy felelősséget jelent egy alomnyi kölyök. Vajon jó helyre kerülnek? Sikerül minden kölyöknek felelős gazdit találni? Ha pedig nem, akkor mi fog történni a csöppségekkel? Nehéz kérdések ezek.

Nem utolsó sorban nagyon hálásak vagyunk azoknak a támogatóinknak, akik egész évben segítették alapítványunk munkáját. Felsorolni is nehéz lenne, mi mindennel járultak hozzá, hogy az alapítvány ezekben a nehéz időkben is működni tudjon. Köszönjük szépen!

Boldog új esztendőt kívánunk mindenkinek!

NÉZZÜK MEG A NYAKÖRVEKET: KÉT UJJUNK FÉRJEN BELE. AZ ÁLLATOK MEGHÍZNAK ÉS A NYAKÖRV FOJTOGATJA ŐKET.

JÓNAK LENNI JÓ – AZ ÁLLATOKHOZ IS

Annál is inkább, mert ők nem fognak senkit könnyezve megtapsolni, reklámozni, ők a maguk csendes módján elfogadják a segítséget. Igazi segítség, amikor a nyilvánosság kizárásával segítünk. Amikor ismeretlenül adományozunk.

Az INTERSPAR üzletlánc rendszeresen gyűjt állateledelt, almot, amit aztán a menhelyeknek ad. Együttműködik már nyolc éve az Országos Állatvédőőrség Alapítvánnyal, munkájukat idén egy millió forinttal támogatta. Az állateledel adományoknak köszönhetően többet tudnak költeni eszközökre, állatorvosi kiadásokra, telephelyek fejlesztésére. Dicséretes a SPAR azon tevékenysége is, hogy felesleges, már nem eladható vagy kivont termékeket ezeknek a szervezeteknek ajánl fel. Ezt a jó példát is lehet követni...

Ezt felednünk soha nem szabad!

A három szomszédos település, Nagymaros, Zebegény és Kismaros hosszú évek óta közösen emlékezik meg minden év januárjában a borzalmas, 1945-ös tragédiáról, amikor a szovjet megszállók ártatlan emberek sokaságát hurcolták el „kis munkára, málenkij robotra”.

Ivor Andrásné

Az idei évi megemlékezés Nagymaroson lesz, melynek koordinátora **Ivor Andrásné**, a Nagymarosi Német Nemzetiségi Önkormányzat elnöke, közös szervezésben a Nagymaros Város Önkormányzatával. Sajnos az idő múltával egyre kevesebb túlélőt köszönthetünk az emléknapon. Nagymaroson mindösszesen négyen élnek, de a hozzátartozók szívügyüknek tekintik, hogy szüleik, nagyszüleik kálváriáját a fiatalabb generációk ismerjék, tiszteljék.

Milyen formában emlékeznek meg az idén a 77 évvel ezelőtti eseményekre?

2022. év január 16-i megemlékezésen – bár átélni nem tudjuk, de együtt érezve az érintettekkel és azok hozzátartozóival – igyekszünk követni a szörnyű esemény történéseit. Január 7-én három napos gyalogtúrára indul a környező település néhány fiatalja civil kezdeményezésként Kosztra Gábor szervezésében, aki immáron városunk lakójaként felkarolja, és évről évre megszervezi a gyalogtúrát Kál-Kápolnára. A málenkij robotra elhurcoltak emlékére 2005. évben emlékművet állított fel Kál-Kápolna települése, ahova négy napon keresztül gyalog hajtották az embereket a januári hidegben. Ott bevagonírozták őket és vitték az ismeretlen felé. Több település lakója, Zebegény, Kismaros és Nagymaros nagyrészt sváb lakosainak elhurcolására emlékezünk minden évben a kál-kápolnai vasútállomáson, ahol megkoszorúzzák településünk emléktábláját. Ezt a nemes cselekedetet vállalták fel civil kezdeményezők, melyre mindannyian méltán lehetünk büszkék.

Szomorú tény, hogy a Kárpát-medencei szovjet fogolygyűjtés a megtorlás, az etnikai és politikai tisztogatás, valamint kényszermunkásszerző akciók sorába illeszkedett. Ennek lettek ártatlan elszenvedői és vesztesei Nagymaros fiatal lakosai, mai tudásunk szerint 396 fő. Együttérzésünket fejezzük ki, amikor emlékezünk.

A római katolikus templomunkban **fél 10-kor** kezdődő gyász és hálaadó szentmisével, majd a Monsberger téren és a temetői emlékhelynél koszorúzással, azt követően a művelődési házban fogadással, konferenciával, majd kötetlen beszélgetéssel próbáljuk oldani a traumát.

A művelődési házban kiállítás is lesz , melyet a Gulág és Gupvikutatók Nemzetközi Társasága állít ki, 12 db történelmi tablóval emlékeztetve az elhurcoltak szenvedéseire az összegyűjtésüktől a hazajövetelükig. Ugyanekkor szeretnénk átadni minden jelenlévő érintettnek és hozzátartozóiknak **Heinczinger János könyvének bővített kiadását, „Ifjúságom ellopott évei – múlt és jelen”** címmel, melyet a Német Nemzetiségi Önkormányzat pályázati pénzből jelentetett meg.

A rendszerváltás után minden magára adó település összegyűjtötte az elhurcoltak névsorát, az áldozatokét, teljes-e már a nagymarosi névsor? Kinek köszönhető a gyűjtés?

Az Országos Levéltár is foglalkozott a kérdéssel és adatbázist készített, de elsősorban a helyi lakosoktól kaptunk névsort, akik túlélőként el tudták mesélni, hogy kivel, kikkel voltak egy táborban. **Döbrössy Mihályné Fájdalmas örökségünk** című könyve pótolhatatlan forrás. Sajnos múlt időben beszélhetünk a megszenvedettekről, mert mostanra négyen élnek már csak. Tőlük kapjuk az erőt. Hiszen ilyen embertelen körülményeket, borzalmakat, sanyargatást átélni emberfeletti teljesítmény volt, erről a mai nemzedéknek megemlékezni illendő, nem felejteni kötelező.

Péntek Attila, Solti Szabolcs, Kosztra Gábor, Láng András

Olvasom, hogy pszichológussal is fognak a fórumon beszélgetni. Mivel a Szovjetunióban töltött évek a foglyok számára meghatározó traumát jelentettek, kíváncsian várom a szakember elemzését, hogy hogyan lehet egy ilyen pokoljárást kibírni, túlélni és feldolgozni?

A művelődési ház délutáni programjában valóban beterveztük pszichológus közreműködését is. Az is fontos kérdés, hogy a mostani fiatalok hogyan értékelik az áldozatvállalást? Milyen indíttatással vállalja mára jó néhány fiatal, hogy a deportáltak gyalogútját végig járja minden év januárjában? Mi az a késztetés, ami a hosszú, háromnapos gyalogtúrán erőt ad nekik is, hogy eljussanak a végcélig, a kál-kápolnai vasútállomásig? Az évek során sok érintettel vettem fel a kapcsolatot és hallgattam, olvastam megpróbáltatásaikról. Az a meglátásom, hogy a túlélők a mai napig nem tudják/tudták feldolgozni a traumát. Lelkükbe, szívükbe életre szólóan beleégett az ott megélt, emberhez méltatlan borzalom.

Szilágyi Erzsébet

Fotó: Ivor Andrea

Legalább emlékezzünk...

Januári aktualitás – bár a fiatalok nem tudják, mert időben egyre távolabb kerülünk a témától, – hogy a felszabadító szovjet hadsereg télvíz idején hurcolt el egymillió magyart. Mivel a tananyag része nem volt, érdeklődő meg még az áldozatok leszármazottai között sincs elég, a háttérről is keveset tudnak.

Az utóbbi években kapott lendületet a kutatás, hála néhány elkötelezett történésznek. Csak 2009-ben jött létre egy civil szervezet, amely aztán elérte, hogy 2021 novemberében megalakuljon a Gulág és Gupvikutató Intézet. Ugyanis kétfajta szovjet lágerrendszer működött: a Gupviba katonák és ítélet nélkül elhurcolt civilek kerültek, létszámuk mintegy egymillió fő Magyarországról. A Gulágra tőlünk politikai elítélteket vittek, kb. 20-40 000 magyart, akik ott köztörvényes bűnözők közé kerültek.

Az Intézet megvásárolta az Orosz Állami Hadilevéltártól közel 700 000 elhurcolt magyar kartonját, amelyek adatait folyamatosan dolgozzák fel. Ezek a kartonok csak a regisztráltak adatait tartalmazzák, de ezeket is csak a Szovjetunióban vették nyilvántartásba – a neveket cirill betűkkel írták, így ezek kibogozása sem egyszerű. Viszont, akik az átmeneti elosztótáborokban, a gyalogmenetek és a vasúti szállítás alkalmával hunytak el, azokról szinte semmilyen információ nincs. Bonyolítja a helyzetet, hogy a szovjetek főleg szóban adtak utasítást, hogy ne legyen írásos nyoma. Ezen kívül Magyarországon az 1950-es években sok iratot kiselejteztek, megsemmisítettek.

Annyit azért tudunk, hogy a mai Magyarország területén 47 településen 56 fogolytábor, illetve táborrészleg működött 1944 és 1946 között, ahol mintegy 600 000 ember sínylődött. Közülük 80-100 000 nem élte túl a fogságot és a járványokat. A szovjet lágerekből több mint 300 000 honfitársunk nem tért haza... Aki pedig hazatért, üldözött lett hazájában. Mindenkit, még a civileket és a táborban született egy éves gyermeket is hadifogolyként emlegették és hadifogoly igazolványt kapott. Nehezen kaptak munkát, olykor a gyerekeik sem tanulhattak tovább, és a 90-es évekig megfigyelték őket.

Akit további részletek érdekelnek, keressen rá a Gulág és Gupvikutatók Nemzetközi Társaságának honlapján található tanulmányokra, visszaemlékezésekre, memoárokra: https://www.gulag.hu/tanulmanyok-visszaemlekezesek/. Sok érdekes, de elszomorító tényt fog megismerni.

Magyar Nemzet nyomán

Három évig szüntelenül éheztünk és fáztunk – Teca néni visszaemlékezése a málenkíj robotra

Otthonában kerestem meg Zoller Andrásnét, Teca nénit, aki korát meghazudtoló szellemi frissességben mesélt arról a közel három évről, melyet a Szovjetunióban töltött 1945 januárjától 1947 augusztusáig, pedig csak kis munkára, málenkíj robotra kényszerítették a szovjet megszállók Magyarország lakóit.

Ő is egyike volt annak a több mint egymillió embernek, köztük a közel 400 marosinak, akik az ő szóhasználatukkal élve megjárták a „szovjet paradicsomot", a poklok poklát. Tudomása szerint már csak négyen élnek közülük, Bornemisza Angyal, Flamich Babi a Fehérhegyen, Cáder Vali és ő, senki több. Számosan ott vesztették életüket, volt, hogy egy apa és két fia is...

Hogyan kezdődött ez a pokoljárás?

1945 januárjában kidobolták, hogyha nem jelentkezik ennyi és ennyi ember málenkíj robotra, háromnapi kis munkára, akkor felégetik a falut. Volt, aki el akart bújtatni, ki is alakítottak egy búvóhelyet és többen ott húzták meg magukat hetekig, azokat nem is vitték el. Apám sem és nagyon sokan nem gondoltunk arra, hogy minket nem háromnapos rövid munkára visznek, arra végképpen nem gondoltunk, hogy kivisznek a Szovjetunióba. Mi ahhoz a világhoz voltunk szokva, hogy a kimondott szó kötelez, meg minden körülmény között helyt kell állni. Döntő többségünk csak Kálkápolnán döbbent rá, – ameddig gyalog kellett, fegyveresek kíséretében elmennünk – hogy bevagonírozoznak, elvisznek valahová, magunk sem tudtuk, hogy hová és hogy ez nem három napig fog tartani...

Romániában keresztül vittek minket, ahol egy kastélyban töltöttünk egy éjszakát. A férfiak örültek, hogy egy hatalmas kandalló volt a kastélyban, oda begyújtottak, mert mindenki agyon volt fázva a hideg vagonokban, ahol egymást melegítettük. Hajnalban ordibálásra lettünk figyelmesek, mindenki menekült a lépcsőkön lefelé, mert a kastély kigyulladt, szerencsére mindenki kijutott, de a szemünk láttára porig égett. Másnap újra bevagoníroztak, én több marosival Krasznalucsra kerültem, ahonnan ketten megszöktek, persze elfogták őket, ők átkerültek egy másik táborba, és csak öt év múlva szabadultak. Később Sztalinóba kerültem.

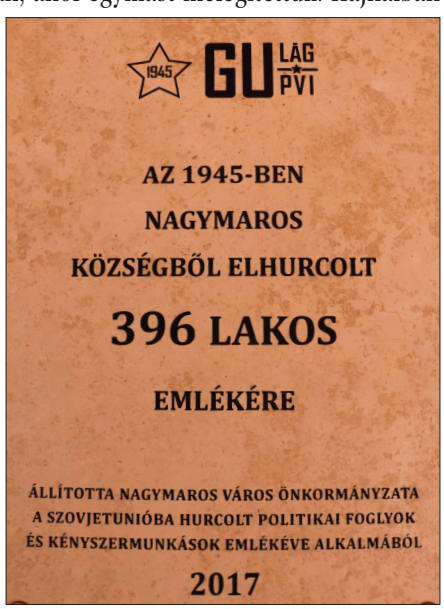

Emléktábla a temetőben

Hogy kell a lágert elképzelni? Hová érkeztek meg?

Amikor megérkeztünk a lágerbe, a barakkok álltak, de berendezés nem volt. Azonnal jelentkezni kellett az ácsoknak, az asztalosoknak, velük készíttették fagyott deszkákból a priccseket, mi nők, kövekkel kapartuk le a havat, jeget, deret a deszkáról, mert már este azon kellett aludnunk. Semmink nem volt, csak az a ruházatunk, amiben itthonról elindultunk. Nekem anyám egy kicsi gyermekplédet csomagolt be, az persze nem sok meleget adott a fagyos, deres priccsen.

Hogyan telt egy napjuk?

Krasznalucson szénbányában dolgoztunk. Mi lapátolni nem tudtunk, mert még a lapátot sem bírtuk el, annyira gyengék voltunk. Az orosz nők akkora szívlapátokkal lapátolták a szenet a vagonokba, hogy bámultuk őket, sokkal jobban tápláltak ők sem voltak, de sokkal jobban bírták a fizikai munkát. Minket az elevátor mellé tettek, ki kellett válogatnunk a futószalagról a köveket. Amikor leállt az elevátor, akkor a köveket el kellett hordanunk. Először nagyon durva parancsnokunk volt, később egy nagyon jó orosz ember lett a vezetőnk, emberségesebb, megértőbb volt, így valamivel javult a helyzetünk. A munka után a lágerbe kísértek vissza, akkor láttunk valamit az ottani lakosság életkörülményeiből. Olyan mélyszegénység volt, hogy azt elmondani nem lehet, a város szinte teljesen romokban volt. Ők sem éltek jobb körülmények között, mint mi benn a lágerben.

Krasznalucs után Druskovkába kerültem egy vasöntődébe többedmagammal, ott legalább meleg volt. Német hadifoglyokkal dolgoztunk, azokkal tudtunk beszélgetni, hiszen mi mindannyian jól beszéltünk svábul. Az volt a dolgunk, hogy agyagból formákat készítettünk. Az öntést a német hadifoglyok végezték, vagonkerekeket öntöttek ki, aztán azt esztergálták. Egyszer alászorult az ujjam egy vagonkerék alá, begyulladt, begennyesedett, semmi gyógyszer nem volt, csoda, hogy nem kaptam vérmérgezést. Iszonyú sokat szenvedtem, hónapok múlva jött csak valahogy rendbe. Volt egy nagyváradi orvosunk, szintén fogoly, de semmi gyógyszert nem tudott adni. Napokig lázas voltam, az ujjam megnyomorodott, csámpás lett, de csodával határos módon életben maradtam. Nyáron a kolhozba vittek, ott kapálnunk kellett, aztán uborkát, burgonyát, káposztát, paradicsomot kellett összeszednünk. Itt jobb, könnyebb dolgunk volt, mint a bányában.

Ebédre nyers uborkát adtak, melyet héjastul kellett megennünk. Én eleinte nem bírtam, de ezzel kellett jóllaknunk, mert más nem volt. Ebben volt kevéske vitamin, kénytelenek voltunk megenni, éhesek voltunk folyamatosan, csontsoványak mindannyian. Később kaptunk ebédre egy tányér krumplilevest, mikor megéreztük a jó krumpli illatát, mert abban hagyma is volt, akkor az maga volt a mennyország. Az orosz szakács úgy sajnált bennünket, de nem tudott, csak egy merőkanállal adni, mert nem volt több. Ez volt az egyetlen ehető és jóízű ebéd, a krumplileves.

Reggel egy üstbe 3-4 lapát káposztát bedobtak, az forrt egy kicsit, abból kaptunk egy merőkanállal reggelire, másnap uborkaleves, harmadnap burisleves, az volt a legundorítóbb, de legalább meleg volt, meg kellett enni, délben a jó krumplileves, este kaptunk egy kanál kását.

Hogy ez mennyi szenvedéssel járt, azt el nem tudom mondani. 18 éves voltam, amikor kimentem és majdnem három év múlva jöttem haza. Nagyon sokan meghaltak közülünk, a kövérek mentek el leghamarabb, a szikárak bírták a legtovább.

Amikor ezek az emlékek előjönnek, még most is megsiratom az elhunytakat, gyakran álmodok velük, akkor mindig sírva ébredek ennyi év után is. Ott nem volt szabad elkeseredni, tartottuk egymásban a lelket, a legapróbb dolgoknak is tudtunk örülni. A vidám lányokat nagyon szerettük, mert könnyebb volt elviselni a nyomort a közelükben, jókedvre derítettek. Minden este közösen imádkoztunk, az tartotta bennünk a lelket, erőt és tartást adott.

Karácsony táján mindig eszembe jut, mintha ma történt volna. Egyik évben vagont raktunk karácsony közeledte idejében. Benézek a vagonba egyszer, s ott egy gyönyörű fenyőágat pillantottam meg. Bevittem a lágerbe, és azokkal a színes fémdarabokkal, amelyek az esztergapadról leforgácsolódtak, azokkal díszítettük fel. Körbe álltuk, mindenki zokogott, de megéltük a karácsony lényegét, a kitaszítottságot, a szegénységet, de a szeretetet is. Az volt életem legszebb karácsonyfája.

1947-ben már több csoportban indítottak bennünket haza, amikor híre jött, hogy jön egy csoport, akkor egy fuvaros bement értük Pestre, mert a vonatok nagyon ritkán jártak. A falu apraja-nagyja várt, a háztetőkön a fiatal srácok integettek, megható volt a fogadtatás. Én augusztusban érkeztem haza, majdnem három év után. SzE.

Emléktábla a Király utcában

Dunakanyar
Foto Stúdió
Németh Zoltán Pál Fotográfiai Műhely
Esküvő
és minden ami FOTÓ
REFERENCIA: Facebook: Dunakanyar Fotó Stúdió
További információ: Németh Zoltán Pál fotóművész
Telefon: 06-20-9-713-152
E-mail: nemethzoltanpal@invitel.hu

Anyakönyvi hírek – december hó

Születtek:

Lengyel Tamás és Maldrik Anna lánya: Bori

Tenczel Roland és Göttler Zsófia fia: Soma

Házasságot kötöttek:

Kőszegi Tamás és Vágvölgyi Blanka

Elhaláloztak:

Wiedermann László Lajosné sz. Kadarkuti Ibolya Erzsébet (1951)

Kürtössy Albert (1956)

Patakfalvi Károlyné sz. Patakfalvy Zsuzsanna Magdolna (1943)

Müller Józsefné sz. Maurer Margit (1932)

Hiller József (1941)

Rózsahegyi László (1947)

Jung Ferencné sz. Márkus Mária (1930)

Szénás Csaba (1963)

Kata Sándor (1941)

Nagymaros, 2022. január 04.

MAROS ÉPÍTŐIPARI ÉS KOMMUNÁLIS KFT
Nagymaros, Rákóczi út 37.
Tel.: 27/354-313, 06-30/636-6848

A Maros Kft. vállal sitt- és lomszállítást: 3, 4, 6, 8 m³-es konténerben. Ennél kisebb mennyiségért házhoz megyünk, de behozhatja településünkre is, térítés ellenében.

Temetkezési szolgáltatást is nyújtunk.
Vállalunk továbbá sírgondozást (egyszeri alkalom, vagy folyamatos karbantartás). Ár megegyezés szerint.

A **Maros Nonprofit Kft.** AZONNALI munkába állással tehergépjármű vezetőt keres.
Feltételek:
- érvényes C kategóriás jogosítvány;
- gépkezelői vizsga;
-valamint GKI (Gépjárművezetői Képesítési Igazolvány).

2. **A Maros Nonprofit Kft.** AZONNALI munkába állással keres alkalmazottat zöldfelület karbantartásra (fűkaszálás).
Feltételek: - gyakorlat

Jelentkezni a MAROS NONPROFIT KFT. telephelyén (Nagymaros, Rákóczi út 37.), vagy előre egyeztetett időpontban és a helyszínen lehetséges.
Mobil telefon: +3630/222-44-83 - Marschal Márk
Vezetékes telefon: 27/354-313 - Iroda

Impresszum

Felelős kiadó:
Nagymaros Város Képviselő-testülete
2626 Nagymaros, Fő tér 5.
Telefon: 27/595-100
Fax: 27/354-245

Felelős szerkesztő:
Szilágyi Erzsébet
szilagyierzsebetgina@gmail.com
Telefon: 06-30/519-1519
Tharan-Trieb Marianne
olvasószerkesztő

Nyomdai munkák:
Multiszolg Bt.
2600 Vác, Lemez u. 2.

A CIKKEK LEADÁSI HATÁRIDEJE:
MINDEN HÓNAP 20.

Piac

Értesítem városunk kedves lakosait, hogy az INGYENES ORVOSI LÁTÁSVIZSGÁLAT továbbra is rendelkezésükre áll az újságban, az üzletben (Király utca 6.), Manyi boltjában, az orvosi rendelőben, Kismaroson a gyógyszertárban meghirdetett időpontban.

Napfényre sötétedő lencsékből 20%, keretekből 50% kedvezményt adunk visszavonásig. Egyéb optikai cikkek, valamint a tűtől a cérnáig, egyéb rövid áruk, kötő, és hímzőfonalak, cipzárak, gumik és gombok kaphatóak.

Megérkeztek az ELDORADO horgoló fonalak.

A látásvizsgálatra előre be kell jelentkezni telefonon: 30/9160889

Szeretettel várjuk szolgáltatásainkkal dr. Kispéter Éva szemész főorvos és Lendvainé Pesti Emese aranykoszorús optikus.

Boldog új esztendőt kívánok!

Látásvizsgálat január 15-én és 29-én 9-12 óráig.

KÖSZÖNJÜK A BETLEHEMET

A szeretet, a hit, és a remény nevében készült el idén is városunk főterén a betlehem, hogy legszentebb ünnepünkön kifejezze összetartozásunkat, hagyományaink és hitünk fontosságát azáltal, hogy emlékeztet minket a megváltó Jézus Krisztus születésére.

Köszönet szeretnék mondani az „Igéző Meseműhelynek és tagjaiknak, akik eddig több éven keresztül biztosították számunkra a betlehemet. Városunk új betlehemének létrejöttét sokan támogatták, ki pénzzel, ki munkával. Mindannyiunk nevében köszönöm a segítséget, ilyen összefogás nélkül nem jöhetett volna létre.

Támogatóink többek között:

Nagymarosi Egyházközség – dr. Csáki Tibor atya
Német Nemzetiségi Önkormányzat – Ivor Andrásné
Hetényi Andrea – óvodavezető, képviselő
az óvoda dolgozói
az önkormányzat dolgozói
Batki László
Kautz Tímea
Mészáros András
Kurczbacher Dávid
Piramis Építőház
Jaicsné Ivor Krisztina
Péntek István
Balogh Nóra
HÓD Kft.
Hadi Péter
Lózs Bertalan
Gépdepó.Hu Kft
Binszky Szilárd
Sarokház 11 Kft.
Molnár Károly
Maurer Tamás,
Gyimesi Levente
Hadi Tamás
Légrády Gergely
és még sokan mások.

Heinczinger Balázs polgármester

Zelényi Márta: Újra otthon

Legboldogabb perce feledhetetlen napnak,
Mikor titeket újra megláttalak,
Három éve vártam ezt a drága percet,
Mely borút és könnyet elfeledtet.

Három éve már, hogy elmentetek tőlünk,
És azóta hull szemünkből a könnyünk,
Azóta fáj szívünk keseregve értetek,
Azért, mert oly nagyon szeretünk titeket.

Valahányszor dobbant halkan, keseregve,
Éltek-e még vajon, mindig ezt kérdezte,
Éltek-e még vajon, ó édes Istenem,
Könyörülj ezeken a drága gyermekeken.

Az egek urához ekképp fohászkodtunk,
Mikor fájó szívvel oltárához futunk,
Mosolyt csalni arcunkra nem tudott semmi sem,
Mert a könny nem tudott felszáradni sohasem.

Asztalunkra néha jobb falat kerülve,
Higgyétek el nékem, nem ízlett még az sem,
Keserű lett minden, ha arra gondoltunk, hogy
Odakünn nektek tán kenyeretek sincsen.

S mikor alkonyodott, a Nap lebukott,
Eljutnak-e hozzátok az elfojtott sóhajok
Éreztétek-é, hogy még nem feledtünk,
Hogy azóta tán még jobban szeretünk?

A Nap már lenyugodott a fellegek felett,
Vajon van-e számotokra hely, hol lepihenhettek?
Előtűnvén a holdnak szelíd napsugara,
Azzal üzentünk nektek messze Oroszországba.

Az vitte el tőlünk a vágyó üzenetet,
hogy az oltson belétek bizalmat és hitet,
az vitte el szívünknek minden dobbanását,
égő szemünknek hulló könnypárját.

Mikor szünetel a munka és elülnek a zajok,
Eljutnak-e hozzátok az elfojtott sóhajok,
Halljátok-e ott a vágyó üzenetet,
Várunk reátok, jertek, jöjjetek!

Éreztétek-e, hogy még nem feledtünk,
Hogy azóta tán még jobban szeretünk,
Gondoltátok-e, hogy haza érkezve,
Azt hisszük majd, hogy a menny szállt a földre.

A szívünk, mely a fájdalmat oly sokáig hordta,
Most a nagy örömöt alig-alig bírja,
Otthon vagytok és hazajöttetek,
Öröm, boldogság jött karöltve veletek.

E perc meggyógyítja a lüktető sebet,
Könnyeink árja arcunkat borítja,
Túl boldog szívemre ó, hadd öleljelek,
Így örülvén annak, hogy hazaérkeztetek.

Ezzel a verssel lepte meg Zelényi Márta a Szovjetunióból szabaduló kortársait, melyet Teca néni még ma is kívülről, fejből mondott el.

Jung Károly, Gergely Béláné, Liebhardt Jánosné, Zoller Andrásné, Teca néni a 2017. évi megemlékezésen. Fotó: Ivor Andrea